

Ngày 15 tháng 5 năm 2023

Ê-phê-sô 5:29-32

Chủ đề: *Vậy nên người đàn ông phải lìa cha mẹ mà dính dúi với vợ mình, hai người cùng nên một thịt.*

Trọng tâm: Kinh-Thánh luôn hướng lòng người ta về Lời của Đức Chúa Trời, nên để giúp người tin Chúa không hiểu lầm, sứ đồ Phao-lô đã chép rõ rằng: **Sự mẫu nhiệm ấy là lớn, tôi nói về Đấng Christ và Hội thánh vậy.** Trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh của Đức Chúa Trời, thì mọi sự mà loài người phải đối diện với, đều là điều kiện mà linh hồn loài người phải vượt qua theo tiêu chuẩn công bình của luật pháp. Vì thế cho nên hôn nhân của loài người cũng là điều kiện mà mọi người nam và mọi người nữ đều phải nhớ lại thân phận thật của mình, là linh hồn mình, chứ không phải là thân thể xác thịt. Vì mọi linh hồn đều phải đối diện với sự sống lại và sự sống đời đời thông qua việc linh hồn của người ta phải quản trị thân thể xác thịt mình theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời luôn nhìn vào hành động của linh hồn người ta mà xét đoán theo tiêu chuẩn của sự sống lại và sự sống đời đời. Nhưng những người mang danh là người giảng Tin-Lành đã bỏ qua mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời về việc người ta không được phép chiếm đoạt chức vụ thầy tế lễ của nước Đức Chúa Trời, vì thế cho nên Đức Thánh Linh không cùng làm việc với những người không được Ngài chỉ định, đồng nghĩa với việc Ngài không thể cáo trách lòng của những người nghe theo lời giảng của những người không được Ngài chỉ định đó, nên dù nhiều người tin Chúa trung tín nhóm lại thờ phượng Chúa, nhưng vì họ không được nghe lẽ thật nên linh hồn họ không thể được tái sinh. Khi linh hồn người ta không được tái sinh, thì hôn nhân của họ sẽ không thể bền vững, bởi linh hồn họ không được Đức Thánh Linh cai trị. Rất nhiều tổ chức xưng mình là Hội Thánh nhưng không có lòng kính sợ Danh Chúa, không có lòng yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời, cũng giống như vợ chồng không thật sự tôn trọng nhau vậy, như Lời Chúa đã chép. Trong cuộc sống của loài người luôn song song hai sự sống, là thuộc linh và thuộc thể, dù người ta biết hay không biết và Đức Chúa Trời luôn xét đoán linh hồn người ta theo tiêu chuẩn của Luật pháp. Đó là lý do sứ đồ Phao-lô phải nhấn mạnh chủ ý của điều ông viết thư cho Hội-Thánh tại thành Ê-phê-sô, cũng như cho mọi người tin Chúa vậy. Người tin Chúa phải luôn tỉnh thức về sự sống của linh hồn mình là thuộc về Chúa trong mọi sự, đặc biệt là trong hôn nhân, là bóng về mối quan hệ giữa Hội-Thánh và Đấng Christ. Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 40; Giăng 14; Khải huyền 21;

Ngày 16 tháng 5 năm 2023

Ê-phê-sô 5:33

Chủ đề: *Thế thì mỗi người trong anh em phải yêu vợ mình như mình, còn vợ thì phải kính chồng.*

Trọng tâm: Kể từ khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác tại nơi vườn Ê-đê, thì khả năng phân biệt điều thiện và điều ác đã vào trong loài người hết thảy, nghĩa là mọi người đều biết phân tích để chọn cho mình điều mình muốn và điều đó trở thành bốn tánh của xác thịt người ta và ảnh hưởng tới cuộc sống của người ấy khi tin Chúa. Hầu như mọi người đều “quên” trách nhiệm của linh hồn mình là phải sống lại và phải quản trị xác thịt mình theo sự phán xét của Đức Chúa Trời: **Ngài phán cùng người nữ rằng: Ta sẽ thêm điều cực khổ bội phần trong con thai nghén; người sẽ chịu đau đớn mỗi khi sanh con; sự dục vọng người phải xu hướng về chồng, và chồng sẽ cai trị người.** Mọi linh hồn đều phải cai trị thân thể xác thịt mình theo luật pháp của Đức Chúa Trời, hoặc người nam hoặc người nữ cũng vậy, vì thân thể xác thịt là giống cái, linh hồn là giống đực, nên người nam và người nữ đều giống nhau về giá trị trong thế giới thần linh. Nhưng vì loài người còn sống trong thân thể xác thịt nên mọi người đều phải nhận biết phần trách nhiệm của mình, là vâng phục Lời của Đức Chúa Trời. **Yêu** và **kính** là do Chúa phán và Lời Đức Chúa Trời là mạng lệnh mà người ta phải vâng phục, vì sự vâng phục đó chứng minh đức tin của mỗi người ở trước mặt Đức Chúa Trời. Hãy cẩn thận về mọi ý tưởng phân bì nơi tâm trí mình, vì Đức Chúa Trời biết rõ mọi ý tưởng của người ta và Ngài sẽ báo trả những sự đó. Đức Chúa Trời yêu thương loài người, vì loài người ra từ Ngài. Người nữ phải nhận biết mình được tạo nên vì cơ người nam thể nào, thì mỗi người đều mang thân thể xác thịt bằng bụi đất vốn chịu ảnh hưởng bởi sự rửa sả của luật pháp, nên mọi người đều đã từng làm tội lỗi cho tội lỗi nên luôn có những tư tưởng của con người cũ, hay lên mình kiêu ngạo và ma quỷ sử dụng những sự đó mà gây chia rẽ, gây rạn nứt tình cảm trong mối quan hệ của hôn nhân, nghịch lại mạng lệnh của Đức Chúa Trời, từ đó mà gây ra sự ly hôn, là điều Đức Chúa Trời ghét. Mọi người phải tỉnh thức về hôn nhân của mình chính là cái ách mà Đức Chúa Trời muốn mọi người phải mang, để nhận biết cái giá mà mọi người phải trả cho được xứng đáng với giá cứu chuộc mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã vì sự yêu thương mà đền tội thay cho chúng ta. Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 3; Ma-la-chi 2; Rô-ma 5;

Ngày 17 tháng 5 năm 2023

Ê-phê-sô 6:1-3 (1)

Chủ đề: *Hỡi kẻ làm con cái, hãy vâng phục cha mẹ mình trong Chúa, vì điều đó là phải lắm.*

Trọng tâm: Điều chúng ta cần lưu ý, đó là **hãy vâng phục cha mẹ mình trong Chúa**, nghĩa là theo luật pháp của Đức Chúa Trời, vì có những người tin Chúa mà cha mẹ của người ấy không tin Chúa, hoặc chưa tin Chúa, thì cha mẹ của người ấy có thể bắt con cái mình làm theo công việc của họ, có thể là công việc thuộc về sự thờ lạy thần tượng hư không, hoặc công việc nghịch lại Luật pháp của Đức Chúa Trời chẳng. Vì Luật pháp của Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên đó là bóng về Luật pháp dành cho hết thảy những người được chuộc lại cho Đức Giê-Hô-Va, mà huyết của con sinh tế trong Lễ Vượt Qua của Đức Giê-hô-va đó là bóng về huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ đổ ra trên thập tự giá để cứu chuộc hết thảy những người nào sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ, nghĩa là cả nhà đều tin Chúa và linh hồn họ phải sống theo tiêu chuẩn của danh Y-sơ-ra-ên (mà ý nghĩa của danh Y-sơ-ra-ên là bóng về những người sẽ được đồng với Đức Chúa Jê-sus Christ cai trị trong nước Đức Chúa Trời. Như vậy, nếu những người tin Chúa có cha mẹ mà chưa tin Chúa, thì sự hiếu kính cha mẹ đó là làm cho cha mẹ mình được tôn trọng qua chính cuộc sống của mình, là sống có trách nhiệm với cha mẹ theo đạo làm con, nhưng không được phép nghe theo lời cha mẹ bắt phải làm những sự nghịch lại luật pháp của Đức Chúa Trời. Sứ đồ Phao-lô đã chép rõ đó là **điều răn thứ nhất**, hay có thể nói là **sắc lệnh thứ nhất trong sáu sắc lệnh** mà loài người phải đối xử với nhau, vì **điều răn thứ nhất cho đến điều răn thứ tư (trong mười điều răn)** là bốn điều răn lớn nhất mà loài người phải thi hành đối với Đức Chúa Trời (theo chiều thẳng đứng của cây thập tự). Còn sáu điều răn dành cho loài người đối với nhau (mà thanh ngang của cây thập tự đó là bóng). Nếu người tin Chúa mà không hiểu rõ ý nghĩa của sự dạy dỗ này, mà áp dụng sai cho việc vâng phục cha mẹ trong mọi sự, thì có thể sẽ hư mất linh hồn hoặc bị sự rửa sả của luật pháp, nếu những người đó vâng phục cha mẹ mình làm những sự nghịch lại luật pháp của Đức Chúa Trời. Trong trường hợp cha mẹ chưa tin Chúa, mà con cái đã tin Chúa sẽ phải đối diện với những sự bất bõ của cha mẹ, nhưng Đức Chúa Trời sẽ bênh vực quyền lợi, duyên cớ cho người tin Chúa. Chớ sợ hãi, vì Đức Chúa Trời công bình biết rõ mọi ý tưởng của người ta, sẽ bênh vực cho người. Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 20; Giê-rê-mi 12; Mi-chê 7, Ma-thi-ơ 10;

Ngày 18 tháng 5 năm 2023

Ê-phê-sô 6:1-3 (2)

Ch ú đề: *Hãy tôn kính cha mẹ mình...*

Trọng tâm: Chữ *tôn kính* được chép đây, có nghĩa là *kính trọng, tôn trọng, đánh giá cao công khó của cha mẹ đã nuôi dưỡng mình* qua hành động, lời nói, thái độ và cách cư xử của người con đối với cha, mẹ mình, không phải chỉ khi đối diện với cha, mẹ, mà trong mọi hoàn cảnh, con cái phải tỏ cho mọi người chung quanh nhận biết sự kính trọng của mình đối với cha mẹ, không để cho cha mẹ phải phàn nàn, hay là trách móc cho những người khác biết. Sự hiếu kính cha mẹ phải được gây dựng từ trong lòng, trong trí và được thể hiện ra qua công việc làm, sự phục vụ cha mẹ, ngay cả khi cha mẹ chưa tin Chúa, có thể có những hành động, lời nói xúc phạm đến Danh Chúa, thì người con cũng không được coi cha mẹ mình là kẻ thù nghịch, nhưng hãy nhận biết họ đang là nạn nhân của sự lừa dối, mà cầu thay cho họ, như Đức Chúa Jêsus Christ đã làm khi Ngài bị người ta đóng đinh Ngài trên cây thập tự: *Khi đến một chỗ gọi là chỗ Sọ, họ đóng đinh Ngài trên cây thập tự tại đó, cùng hai tên trộm cướp, một tên bên hữu Ngài, một tên bên tả. Song Đức Chúa Jêsus cầu rằng: Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết mình làm điều gì. Đoạn, họ bắt thăm chia nhau áo xống của Ngài.* Hãy tỉnh thức khi bị cha mẹ bắt bớ, thì chớ cãi lại hay là biện luận đạo lý trực tiếp, nhưng hãy im lặng để nhận biết ý Chúa, vì Đức Thánh-Linh sẽ tỏ cho chúng ta biết nên nói điều gì và nói như thế nào, bởi quyền lực của ma quỷ đang hành động trong lòng của những người chưa tin Chúa để giảng bầy. Sự im lặng lắng nghe và cầu nguyện trong lòng sẽ làm nguôi cơn giận của cha mẹ, là người chưa tin Chúa, bởi những người đó thường bị ma quỷ lừa dối mà cho rằng con cái họ coi thường họ, hoặc đang làm sự bất hiếu chẳng! Ma quỷ sẽ đặt những sự nghi ngờ và sự lừa dối trong lòng của những người chưa tin Chúa, còn Đức Thánh-Linh thì biết rõ mưu chước của ma quỷ, vì thế cho nên hãy im lặng và chờ đợi sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh và cầu xin Chúa ban cho mình có lời nói khôn ngoan và phải nói như thế nào, hầu cho ma quỷ không thể lừa dối họ được. Hãy nhận biết rằng, thái độ và giọng nói của người con đối với cha mẹ mình sẽ là chìa khóa giải quyết vấn đề, như Lời Chúa có chép: *Lời đáp êm nhẹ làm nguôi cơn giận; Còn lời xẵng xỏm trên thanh nộ thêm. Lưỡi người khôn ngoan truyền ra sự tri thức cách phải; Nhưng miệng kẻ ngu muội chỉ buông điều điên cuồng. Con mắt Đức Giê-hô-va ở khắp mọi nơi, xem xét kẻ gian ác và người lương thiện. Lưỡi hiền lành giống như một cây sự sống; Song lưỡi gian tà làm cho hư nát tâm thần.* Hãy nhớ rằng, mọi sự dưới trời luôn có các kỳ nhất định, vì thế cho nên chớ phiền lòng khi thấy cha, mẹ mình chưa tin Chúa, hoặc không muốn tin Chúa, vì lòng của họ ở trong tay Chúa và Ngài có quyền thay đổi lòng của họ. Kinh-Thánh tham khảo: Lu-ca 23; Châm ngôn 15; Châm ngôn 21;

Ngày 19 tháng 5 năm 2023

Ê-phê-sô 6:4

Chủ đề: *Hỡi các người làm cha, chớ chọc cho con cái mình giận dữ, hãy dùng sự sửa phạt khuyên bảo của Chúa mà nuôi nấng chúng nó.*

Trọng tâm: Chữ *chọc...giận dữ* chép trong câu 4 trên, trong ngôn ngữ Hy-lạp có nghĩa là *kích động sự nổi giận*. Lời nói của người ta luôn mang theo mầm sống, hoặc mang chất hoà bình, hoặc chất vui vẻ, hoặc chất tạo sự an ủi, hoặc gây sự kích động, hoặc khiến cho sợ hãi ... tùy theo các lời mà người ta đã nói ra. Chúng ta hãy xem Kinh-Thánh chép gì về Lễ thật này. *Khá cần thận giữ tâm lòng của con hơn hết, vì các nguồn sự sống do nơi nó mà ra.* Ngay cả khi người ta nói đùa, nhưng mang tính kích động, so sánh giữa người này với người khác cũng có thể gây sự kích động lòng tự trọng của con cái (tùy theo lứa tuổi và hoàn cảnh mà người con đó đang phải đối diện), nên Lời Chúa có chép rằng: *Chớ nói lời tục tĩu, chớ giễu cợt, chớ giả ngổ tằm phào, là những điều không đáng, nhưng thà cảm tạ ơn Chúa thì hơn.* Trọng tâm của câu 4 chúng ta học hôm nay, đó là *hãy dùng sự sửa phạt khuyên bảo của Chúa mà nuôi nấng chúng nó*. Luật pháp của Đức Chúa Trời chính là sự sửa phạt khuyên bảo mà tuyển dân của Đức Chúa Trời phải luôn nhớ và phải được nói đến trong mọi hoàn cảnh mà người ta có thể nói, như có chép: *Các lời mà ta truyền cho người ngày nay sẽ ở tại trong lòng người; khá ân cần dạy dỗ điều đó cho con cái người và phải nói đến, hoặc khi người ngồi trong nhà, hoặc khi đi ngoài đường, hoặc lúc người nằm, hay là khi trôi dạt. Khá buộc nó trên tay mình như một dấu, và nó sẽ ở giữa hai con mắt người như ấn chỉ; cũng phải viết các lời đó trên cột nhà, và trên cửa người.* Đức Thánh-Linh luôn hiện diện trong cả cõi vũ trụ này và chính Ngài sẽ ghi tạc các lời mà người ta đã lấy đức tin mà xưng Danh Chúa ra để dạy con cái mình, vào trong lòng của các con cái của chúng ta và Ngài cũng ghi các lời đó vào lòng những người đã nói các lời đó nữa, vì Ngài sẽ dẫn người ta tùy theo các lời mà Ngài đã nghe người ta nói. Lời nói của loài người khi đã được nói ra, sẽ như các hạt giống vậy, nó sẽ mọc và người ta sẽ phải gặt hái các trái của nó, hoặc tốt hoặc xấu, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy: *Người lành do nơi đã chứa điều thiện mà phát ra điều thiện; nhưng kẻ dữ do nơi đã chứa điều ác mà phát ra điều ác. Và, Ta bảo các người, đến ngày phán xét, người ta sẽ khai ra mọi lời hư không mà mình đã nói; vì bởi lời nói mà người sẽ được xưng là công bình, cũng bởi lời nói mà người sẽ bị phạt.* Lòng của người tin Chúa phải như vườn năng tươi, như suối nước chẳng hề khô và mỗi người phải biết nhổ cỏ dại trong vườn mình, như các bài trước chúng ta đã học: *chớ có một lời dữ nào ra từ miệng anh em; nhưng khi đáng nói hãy nói một vài lời lành giúp ơn cho và có ích lợi cho kẻ nghe đến. Anh em chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em được ấn chứng đến ngày cứu chuộc.* Kinh-Thánh tham khảo: Phục truyền luật lệ ký 6; Châm ngôn 16; Ma-thi-ơ 12;

Ngày 20 tháng 5 năm 2023

Ê-phê-sô 6:5-8 (1)

Chủ đề: *Hỡi kẻ làm tôi tớ, hãy run sợ, lấy lòng thật thà mà vâng phục kẻ làm chủ mình theo phần xác, như vâng phục Đấng Christ,*

Trọng tâm: Chúa Jêsus đã phán về trách nhiệm của mọi người tin Chúa, đó là: *Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được; cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, để họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.* Sự sáng thật sẽ không phát ánh sáng như ánh sáng của đèn, nhưng là sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh khiến cho mọi người có thể thấy được qua lời nói, hành động, việc làm của người tin Chúa. Đức Giê-hô-Va đã phán rằng, cả thế gian đều thuộc về Ngài và chính Ngài sẽ khiến muôn dân trên đất này nhận biết Danh Ngài qua tuyển dân của Ngài. Vậy nên trong mọi công việc mà chúng ta đã làm, sẽ làm ở trên đất này, sẽ là bằng chứng về chúng ta có phải là tuyển dân của Đức Chúa Trời hay không. Trong bất kỳ một công việc nào mà chúng ta sẽ làm hoặc phải làm, thì chúng ta phải nhận biết đó là làm cho Đức Chúa Trời, chứ không phải là làm cho thế gian, vì cả thế gian đều thuộc về Chúa và chính Đức Giê-hô-Va sẽ báo trả chúng ta (qua người thế gian). Đừng báo trả người ta tùy theo điều người ta báo trả không xứng đáng cho mình, vì Giê-hô-Va Đức Chúa Trời là quan án công bình sẽ xem xét mọi sự khi chúng ta khiêu nại tới Ngài về điều người thế gian đối xử không đúng cho mình, như chính Đức Chúa Jêsus Christ đã phó thác mọi sự cho Đức Chúa Cha, khi Ngài bị các thầy tế lễ cả thành Giê-ru-sa-lem vu cáo Ngài, bắt Ngài và đóng đinh Ngài trên cây thập tự. Khi người tin Chúa làm công việc gì cho người thế gian, thì hãy nhận biết rằng, chính Giê-hô-Va Đức Chúa Trời làm công việc đó, không phải chỉ tạo công việc cho mình làm, mà còn để chứng ta có cơ hội bày tỏ sự sáng thật của Đức Chúa Trời cho những người đó nữa. Khi đã nhận phần công việc mình phải làm, thì hãy làm như làm cho Chúa vậy, bởi vì trong thực tế, mọi sự đều thuộc về Đức Chúa Trời, vậy nên hãy vui mừng mà làm phần công việc mình, bởi vì lòng vua ở trong tay của Đức Giê-hô-Va như dòng nước chảy, Ngài có quyền làm nghiêng lệc nó bề nào là tùy ý Ngài thể nào, thì lòng của những người thế gian mà mình làm công việc cho họ cũng ở trong tay Chúa thể đó. Nếu người chủ có khó tính, thì Đức Chúa Trời cũng biết điều đó nữa và Ngài sẽ điều chỉnh mọi sự đó tùy theo điều người tin Chúa có khiêu nại hay cầu xin Ngài. Chớ tỏ ra những sự bất bình hay bức bối một khi mình đã chấp nhận công việc với người chủ. Hãy trình dâng những sự đó cho Đức Chúa Trời. Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 19; Giê-rê-mi 27; Ma-thi-ơ 5;